

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 4140/23
29.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јасне Беловић, председника већа, Иде Никитовић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Миланка Тирнанић Станојевић, адвокат из Смедерева, ул. Омладинска бр.2/2А, против тужене ББ, из ..., чији је пуномоћник Гордана Јанковић, адвокат из Смедерева, ул. Омладинска бр. 2, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву П 1489/17 од 14.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву П 1489/17 од 14.03.2022. године, у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1489/17 од 14.03.2022. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга за утрошену електричну енергију по основу Уговора о закупу, овереног пред Општинским судом у Смедереву дана 02.04.2007. године, под Ов бр. 3791/2007, плати износ од 69.553,12 динара са законском затезном каматом од 01.03.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име дуга за утрошену електричну енергију, преко износа досуђеног ставом првим изреке, исплати износ од још 17.446,88 динара до укупно траженог износа од 87.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му на име уговорене закупнине по основу Уговора о закупу, овереног пред Општинским судом у Смедереву дана 02.04.2007. године под Ов бр. 3791/2007, плати

износе од по 200 евра месечно, што за период од 01.01.2008. године до 01.03.2011. године износи укупно 7.400 евра, заједно са каматом коју одређује Европска централна банка у динарској противвредности према курсу на дан исплате почев од 01.03.2011. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године камату у висини референтне каматне стопе Европске централне банке до исплате. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних жалбених разлога, побијајући је у ставу другом, трећем и четвртм изреке. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” бр.72/11 са изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је жалба тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, а супротно наводима жалбе ни она из тачке 12 истог става јер је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива и не противречи изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни, потпуни, међусобно сагласни и непротивречни садржини изведених доказа, те се њена законитост и правилност могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су дана 02.04.2007. године закључили Уговор о закупу чији је предмет пословни простор који се налази у ..., у улици ..., а који је у то време био у власништву тужиоца. Наведени уговор је закључен на одређено време за период од 02.04.2007. године до 02.04.2012. године, док је закупнина износила 200 евра месечно, са роком доспећа сваког 5. у месецу за текући месец. Странке су уговориле да тужена уредно плаћа закупнину и комуналије, а да је отказни рок за обе уговорне стране 90 дана. У члану 8 Уговора констатовано је да је закупнина измирена за прва четири месеца трајања закупа на тај начин што је тужена тужиоцу исплатила заостали дуг за електричну енергију у износу од 50.000,00 динара и извела радове ближе описане у Уговору, о чему је сачињена признаница дана 02.04.2007. године. Према решењу Агенције за привредне регистре тужена је престала са обављањем делатности и њена предузетничка радња је дана 21.03.2008. године брисана из регистра привредних субјеката. Тужена је тужиоцу у априлу 2008. године саопштила да излази из локала. Ствари из локала изнете су и пре отказног рока, а у локалу је остала само ротациона пећ за печење пецива која је продата сведоку ВВ два месеца након што су остале ствари тужене изнете из локала. Према налазу и мишљењу судског вештака економско – финансијске струке на мерном месту у ул. ... у ..., које се води на тужиоца, пренет је салдо у износу од 45.076,28 динара, а дуговање заједно са задужењем за јануар и фебруар 2007. године износило је укупно 46.763,54 динара. Према картици потрошача и признаници од 02.04.2007. године, тужилац је извршио уплату у износу од 46.763,54 динара и на тај начин измирио целокупан заостали дуг, пре него што је тужена ушла у локал по основу предметног уговора о закупу. Према вештачењу, дуговање на име утрошене, а неизмирене електричне енергије за период од 02.04.2007. године до 01.03.2011. године износи 132.535,81 динара, док за период од 02.04.2007. године до 31.07.2008. године износи 70.141,13 динара. Након изласка из предметног локала, тужена је са тужиочевим братом отишла у просторије

Електромораве и на име дуга за утрошену електричну енергију дана 21.01.2009. године извршила две уплате у укупном износу од 10.000,00 динара. Отказни рок из Уговора о закупу истекао је 30.06.2008. године, протеклом рока од 90 дана од када је тужена обавестила тужиоца да излази из локала.

Код овако утврђеног чињеничног стања, које жалбом тужиоца на правно релевантан начин није доведено у сумњу, првостепени суд је применом одредби члана 17, члана 262, члана 567 став 1, члана 569 и члана 583 Закона о облигационим односима, након што је ставом првим изреке обавезао тужену да тужиоцу накнади дуг за утрошену електричну енергију за период трајања Уговора о закупу од 02.04.2007. године до 30.06.2008. године, побијаним ставом другим изреке правилно одбио тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име дуга за утрошену електричну енергију, преко износа досуђеног ставом првим изреке, исплати износ од још 17.446,88 динара до укупно траженог износа од 87.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Побијаним ставом трећим изреке, првостепени суд је правилно примењујући одредбу члана 375 Закона о облигационим односима, закључио да су застарела тужбена потраживања на име закупнине за период закључно са 05.08.2008. године, имајући у виду да је протекао трогодишњи рок застарелости од подношења тужбе 19.08.2011. године, а да су преостала потраживања тужиоца по истом основу неоснована због тога што је Уговор о закупу престао 30.06.2008. године.

Правилност тако донете пресуде није доведена у сумњу жалбеним наводима тужиоца.

Неосновано се жалбом тужиоца оспорава оцена изведених доказа, а са тим у вези и утврђено чињенично стање. Жалбеним наводима се практично врши анализа изведених доказа, односно исказа парничних странка и сведока и указује на, по схватању тужиоца, неприхватљиве разлоге због којих првостепени суд није прихватио његов исказ и у њему истакнуту чињеницу да тужена није отказала Уговор о закупу и иселила се из локала. Међутим, на тај начин није доведена у сумњу анализа изведених доказа и значаја чињеница које из њих произлазе, а које је у разлозима побијане пресуде изложио првостепени суд. Првостепени суд је, супротно наводима жалбе тужиоца, дао јасне разлоге о значају сваког од изведених доказа, те чињеницама које из њих произилазе и које представљају чињенични основ за закључак на коме је побијана пресуда заснована, правилно примењујући одредбу члана 8 ЗПП, којом је прописано да суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које ће чињенице узети као доказане. У конкретном случају, првостепени суд је ценећи све изведене доказе, пре свега исказе сведока и парничних странака, дао управо такву њихову анализу, односно оцену која садржи уверљива и логична објашњења зашто у погледу одлучних чињеница које се тичу изласка тужене из локала и престанка Уговора о закупу поклања веру исказу тужене и сведока ВВ и ГГ.

У складу са тако датом оценом свих изведених доказа правилан је и чињенично-правни закључак првостепеног суда да је Уговор о закупу престао 30.06.2008. године, а након протекла отказног рока од 90 дана од када је тужена обавестила тужиоца да излази из локала и иселења тужене из предмета закупа. У складу са тим, правилан је и

закључак првостепеног суда да након тог периода, нема основа за обавезивање тужиље на плаћање закупнине и утрошка електричне енергије.

На правилност побијане пресуде нису од утицаја ни наводи жалбе који се тичу застарелости потраживања, с обзиром да је закључак првостепеног суда о застарелости потраживања закупнина донет правилном применом одредбе члана 375 Закона о облигационим односима имајући у виду да се ради о повременим потраживањима. Код чињенице да у складу са одредбом члана 388 Закона о облигационим односима само обраћање суду или другом надлежном органу води прекиду застаревања без утицаја је жалбени навод тужиоца да је од тужене потраживао дуговање и том радњом прекидао застарелост.

Првостепени суд је за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге које прихвата и другостепени суд, па се, у циљу избегавања понављања, у поступку жалбене контроле побијане пресуде и у складу са овлашћењем из члана 396 став 2 ЗПП, на те разлоге и сам позива.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредаба члана 153 став 2 ЗПП, а собзиром на постигнути успех странака у поступку..

Из наведених разлога, применом одредбе члана 390 ЗПП донета је одлука као у ставу првом изреке ове пресуде.

Како тужилац са жалбом није успео, то му трошкови другостепеног поступка не припадају, због чега је одлучено као у ставу другом изреке, а на основу одредбе члана 165 у вези члана 153 ЗПП.

Председник већа-судија
Јасна Беловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић